

Szczecin, 27.10 1982 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI
Wydział Kultury i Sztuki
WOJEWÓDZKI KONSERWATOR
ZABYTEKÓW
w S z c z e c i n i e

URZĄD MIASTA I GMINY
TRZEBIATÓW

L.dz. KL.I. -5340/25/82

Nr rej. 987

D E C Y Z J A

w sprawie wpisania dobra kultury
do rejestru zabytków

Na podstawie art.4 i 14 ust. 1 Ustawy z dn.15.II.1962r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach /Dz.U.nr 10,poz.48/ i art.104 Kodeksu

Postępowania Administracyjnego wpisuje się do rejestru zabytków

Park miejski o pow. 25 ha. w miejscowości Trzebiatów w płd.-zach. części miasta w odległości 1-2 km. od starego miasta przy ul. Łąkowej

Decyzji niniejszej na podstawie art.108 Kodeksu Postępowania Administracyjnego nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Od decyzji przysługuje odwołanie do Ministerstwa Kultury i Sztuki za pośrednictwem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie w ciągu 14 DNI od daty jej doręczenia.

Uzasadnienie: -

Park krajobrazowy przypuszczalnie powstał w XIX w. Obecnie w skład założenia parkowego wchodzi stadion, przyległy do niego park i park leśny. Park przy stadionie na terenie równinnym przecinają równoległe drogi parkowe, połączone aleją lipową, prowadzącą do bram stadionu oraz 3 rzędowe aleje wiązu górskiego. Występuje wiele ciekawych drzew ozdobnych.

Park leśny- na terenie o urozmaiconej rzeźbie terenu. Przez środek biegnie droga qsch.-zach. na osi, której znajduje się staw z wyspą. W tej części parku występuje bardzo bogaty podszyt.

Teren parku jest poprzecinany gęstą siatką ścieżek i alejek łączących się z obwodnicą i drogą środkową-osią założenia płn.-płd.

Drzewostan w wieku 120 - 140 lat. Nie występują drzewa o cechach pomników przyrody. Zmieszanie drzew jednostkowe, grupowe i kępowe.

Park zachowany w granicach założenia.

Odpisy decyzji otrzymują:

1. Naczelnik M i G. w Trzebiatowie
2. Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków MKiSz. W-wa
3. Woj. Konserwator Przyrody- Szczecin
4. a/a
- 5.
- 6.

Z up. WOJEWODY

mgr Krystyna Loose
Wojewódzki Konserwator Zabytków

POUCZENIE

o skutkach wpisu dobra kultury do rejestru zabytków

Wpisanie do rejestru zabytków powoduje skutki wymienione w Ustawie z dnia 15.II.1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48), a w szczególności:

Art. 21. 1. Wszelkie prace i roboty przy zabytkach oraz prace wykopaliskowe wolno prowadzić tylko za zezwoleniem właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Art. 25. 1. Właściciel i użytkownik zabytków każdy w zakresie swoich obowiązków, wynikających z umowy, lub określonych przepisami prawa, obowiązani są dbać o jego zachowanie a w szczególności:

1) zabezpieczać przed zniszczeniem, uszkodzeniem, lub dewastacją,

2) niezwłocznie zawiadomić właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków o wydarzeniach mogących mieć ujemny wpływ na stan i zachowanie zabytku,

3) zawiadomić w ciągu jednego miesiąca wojewódzkiego konserwatora zabytków o przejściu zabytku na inną osobę, lub o oddaniu zabytku nieruchomości w całości, lub w części w użytkowanie, najem, lub dzierżawę.

2. Ponadto właściciel zarejestrowanego zabytku ruchomego obowiązany jest:

1) zawiadomić w ciągu jednego miesiąca wojewódzkiego konserwatora zabytków o zmianie miejsca przechowania zabytku ruchomego,

2) na podstawie decyzji wojewódzkiego konserwatora zabytków używać zabytek dla celów wystawienniczych, lub badawczych na okres nie dłuższy od sześciu miesięcy w ciągu każdego pięciu lat.

Art. 26. 1. Właścicielowi zabytku ruchomego, zgłoszonego na jego wniosek do rejestru zabytków, oraz jego następcom prawnym służą następujące uprawnienia:

1) zabytek może być konserwowany na koszt Państwa,

2) przejście własności zabytku ruchomego w drodze spadku, darowizny, lub zapisu wolne jest od podatku od nabycia praw majątkowych,

3) zabytek nie podlega przejściu na własność Państwa na podstawie art. 33.

2. W razie uchylecia się właściciela zabytku od obowiązków wymienionych w art. 25 wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję o pozbawieniu go w całości, lub w części uprawnień wynikających z ust. 1.

Art. 27. 1. Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno zabytków burzyć, niszczyć, przerabiać, odnawiać, rekonstruować, konserwować, zabudowywać, odbudowywać, zdobić, uzupełniać, ani dokonywać żadnych innych zmian.

2. Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno przemieszczać zabytków nieruchomości z naruszeniem skomponowanego lub ustalonego tradycją układu przestrzennego, ani też przenosić lub wynosić zabytków ruchomych z naruszeniem skomponowanych lub ustalonych tradycją wnętrz budownictwa świeckiego, lub sakralnego.

3. Przepis ustawy 1 stosuje się również do robót mogących przyczynić się do zeszpecenia zabytku nieruchomego lub widoku na ten zabytek,

4. Udzielenie zezwolenia na roboty wymienione w ust. 1—3 wojewódzki konserwator zabytków może uzależnić od wykonania zadań i dokumentacji zabytku.

Art. 30. 1. Wojewódzki konserwator zabytków, uznając potrzebę przeprowadzenia konserwacji zabytku, może nakazać właścicielowi lub użytkownikowi dokonanie robót konserwatorskich w określonym terminie. W stosunku do zabytku nieruchomego wojewódzki konserwator zabytków działa w porozumieniu z organami nadzoru budowlanego.

Art. 36. Osoba, która otrzymała zarejestrowany zabytek w drodze spadku, darowizny, lub zapisu, zobowiązana jest zawiadomić o tym wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego dla miejsca, gdzie znajduje się zabytek, w ciągu trzech miesięcy od daty objęcia go w posiadanie.

Art. 41. 1. Wywóz dóbr kultury za granicę jest zakazany.

Art. 73. 1. Kto uszkodzi lub zniszczy zabytek podlega karze więzienia do lat 5 i grzywny.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do 6 miesięcy, lub grzywny do 20 000 zł.

Art. 74. 1. Kto bez zezwolenia wywozi zabytek za granicę, lub po wywiezieniu za granicę nie sprowadza go do kraju w terminie ustalonym w zezwoleniu, podlega karze do 5 lat i grzywny.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do 6 miesięcy, lub grzywny do 20 000 zł.

Art. 75. Kto w celu przeszkodzenia w wykonaniu przez organ służby konserwatorskiej obowiązków wynikających z niniejszej ustawy utrudnia, lub uniemożliwia dostęp do przedmiotów zabytkowych, udziela świadomie fałszywych informacji, lub działa w inny złośliwy sposób, podlega karze aresztu do 1 roku i grzywny do 30 000 zł, albo jednej z tych kar.

Art. 76. 1. Kto zbywa, lub pośredniczy w zbyciu zabytku, jeżeli na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że nabywca zamierza wywieźć go za granicę bez zezwolenia, w razie gdy wywóz, lub jego usiłowania rzeczywiście nastąpiły, podlega karze aresztu do 2 lat i grzywny.

2. Nie podlega karze, kto o transakcji wymienionej w ust. 1 zawiadomił organy służby konserwatorskiej dostatecznie wcześniej, aby można było zapobiec wywozowi.

Art. 78. Kto będąc właścicielem lub użytkownikiem zabytku:

1. nie zabezpieczy zabytku przed zniszczeniem, dewastacją, lub uszkodzeniem,

2. nie zawiadomi wojewódzkiego konserwatora zabytków

a) o wydarzeniach mogących mieć ujemny wpływ na stan i zachowanie zabytku,

b) o przejściu własności lub użytkowania zabytku na inną osobę,

c) o nabyciu zarejestrowanego zabytku w drodze spadku, lub zapisu, albo

d) o zmianie miejsca w którym się znajduje zarejestrowany zabytek ruchomy podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 4500 zł.